

Training & Seminar

:: ประเทศไทยกับการเป็นภาคีพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ ::

รายละเอียด การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ประเทศไทยกับการเป็นภาคีพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ เนื่องในโอกาสครบรอบหนึ่งปี การเข้าเป็นภาคีพิธีสาร ของประเทศไทย จัดโดย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ณ ห้องเมจิก 3 (ชั้น 2) โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ ในวันพฤหัสบดีที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2550 เวลา 8.30-17.20 น.

กำหนดการ

8.45-9.15	ลงทะเบียน
9.15-9.30	พิธีเปิดการประชุม
9.30-10.15	ครบหนึ่งปีของการเข้าเป็นประเทศภาคีพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศไทย โดย ดร . สิริกุล บรรพพงศ์ ผู้อำนวยการสำนักความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10.15-10.30	พักรับประทานอาหารว่าง
10.30-11.30	ประสบการณ์ในการส่งเสริมการเพิ่มสมรรถนะของประเทศในการดำเนินงานตามพิธีสารคาร์ตาเฮนา (Experiences in National Capacity Building to implement the Cartagena Protocol) โดย ดร . Nizar Mohamed
11.30-12.00	ความท้าทายการหารือเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการชดใช้ค่าเสียหาย (Liability and Redress) โดย ดร . เมธินี ศรีวัฒนกุล สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร และนางสาวดวงพร ณ ป้อมเพชร กองประมงต่างประเทศ กรมประมง
12.00-13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00-14.00	ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพเนื่องจากสิ่งมีชีวิต ดัดแปลงพันธุกรรม พ . ศ. โดย อ . เศรษฐบุตร อิทธิธรรมวินิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14.00-15.30	(ว่าง) กรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศไทย โดย นางเบญจวรรณ จำรูญพงษ์ กรมวิชาการเกษตร นางสาวดารณี หมุขจรพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ดร . วณิดา กำเนิดเพ็ชร กรมปศุสัตว์ นางพวงทอง อ่อนอระ กรมประมง นางสาวชาลินี คงสวัสดิ์ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ นายนิพนธ์ เขียมสุภามิตร สมาคมเทคโนโลยีชีวภาพสัมพันธ์
15.30-15.45	พักรับประทานอาหารว่าง
15.45-17.00	สรุปผลการอภิปรายและปิดการสัมมนา

สาระสำคัญ การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง " ประเทศไทยกับการเป็นภาคีพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ " มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

หัวข้อ : สรุปสาระสำคัญการดำเนินงานของประเทศไทยกับการเป็นภาคีพิธีสารในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา
โดย ดร . สิริกุล บรรพพงศ์

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2547 และได้ส่งมอบภาคยานุวัติพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2548 ซึ่งมีผลบังคับใช้และส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีพิธีสาร ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นลำดับที่ 128 จากทั้งหมด 139 ประเทศ (ณ วันที่ 7 มี. ค. 50) ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สนพ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานประสานงานกลางของพิธีสารได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมวิชาการเกษตร กรม ปศุสัตว์ กรมประมง ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สถาบันการศึกษา และ องค์กรอิสระดำเนินการตามพันธกรณีของพิธีสาร โดยการจัดทำโครงการการจัดทำกรอบงานว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพแห่งชาติของประเทศไทย เพื่อเป็นกลไกการปฏิบัติงานทุกด้านที่จะนำไปสู่การตัดสินใจในการใช้ประโยชน์และการควบคุมดูแลสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม ได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสม ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) กรอบงานนโยบายแห่งชาติ 2) กรอบงานองค์กร 3) กรอบงานแนวทางปฏิบัติทางด้านวิชาการ 4) กรอบงานทางกฎหมาย และ 5) การมีส่วนร่วมและความตระหนักของสาธารณะ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

- จัดทำ (ร่าง) นโยบายแห่งชาติด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ และรับฟังข้อคิดเห็นต่อสาธารณะ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ อยู่ระหว่างการนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้ครบถ้วนต่อไป

- กรอบงานสถาบันและองค์กร โดย สนพ. เป็นหน่วยงานประสานงานกลางแห่งชาติ(National Focal Point) และหน่วยงานชำนาญการระดับประเทศ (Competent National Authority) ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมทรัพยากร ชายฝั่งทะเล กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมการค้าต่างประเทศ

- กรอบงานวิชาการ ได้แนวทางการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับกราดำเนินงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่หรือพันธุวิศวกรรม (รวมทั้งการทดลองระดับห้องปฏิบัติการ ถึงปฏิกรณ์ชีวภาพตั้งแต่ 10 ลิตรขึ้นไป และการทดสอบภาคสนาม) แนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับงานที่มีการใช้จุลินทรีย์ดัดแปลงพันธุกรรมในระดับอุตสาหกรรม ดำเนินงานโดยศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีแห่งชาติ

- กรอบงานด้านกฎหมายและการกำกับดูแล ได้ดำเนินการยก ร่างพ.ร.บ. ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพเนื่องจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม พ.ศ...(ฉบับเดือน มีนาคม 2550) ประกอบด้วย 10 หมวด 103 มาตรา และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะรวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง (ในช่วงเดือนกรกฎาคม - กุมภาพันธ์ 2549) ขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการรวบรวมประเด็นต่างๆ ที่ได้จากสาธารณะเพื่อนำไปให้ครบถ้วนสมบูรณ์

- กรอบงานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีการจัดการประชุมสัมมนา และบรรยายเพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ การสร้างเครือข่ายด้านความปลอดภัยทางชีวภาพในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความรู้ด้านความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศไทยแก่ หน่วยงานต่างๆ รวมทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

ทั้งนี้ สนพ. ยังเป็นจุดติดต่อของประเทศไทยที่รับไว้ในกลไกการประสานและแลกเปลี่ยนข้อมูลความปลอดภัยทางชีวภาพ (BCH) เพื่อนำข้อมูลข่าวสารเผยแพร่และแบ่งปันผ่านกลไกนี้ การดำเนินงานโครงการการจัดทำกรอบงานแห่งชาติ อยู่ระหว่างกร่างกรอบงานแห่งชาติ ให้แล้วเสร็จ ภายในเดือนมิถุนายน 2550 โดยมีแผนการดำเนินงานตามพันธกรณีพิธีสารในระยะต่อไป ดังนี้

1. การดำเนินงานตามขั้นตอนข้อตกลงการแจ้งล่วงหน้า (Advance Informed Procedure) ในปี 2550 - 2551
2. สื่อสารแจ้งการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับ LMOs ที่นำเข้าโดยตรงเพื่อเป็นอาหาร อาหารสัตว์ หรือการผลิต (LMOs - FFP) ในปี 2550 - 2551

3. ดำเนินงานการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ตัดสินใจ ในปี 2551 - 2552
4. ดำเนินงานการจัดการความเสี่ยง (Risk Assessment) เพื่อใช้ประกอบการ ตัดสินใจ ในปี 2551 - 2552
5. การบัญชี LMOs ในเอกสารกำกับสินค้า ในปี 2551 - 2554
6. การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับ ในปี 2551 - 2552

หัวข้อ : ประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเพิ่มสมรรถนะของประเทศในการดำเนินงานตามพิธีสาร
โดย ดร. Nizar Mohamed

จากประสบการณ์ของประเทศต่างๆในเอเชียในการจัดทำกรอบงานแห่งชาติ (National Biosafety Framework) ประเทศส่วนใหญ่มีการจัดการองค์กรโดยจัดให้มีหน่วยงานการระดับประเทศมากกว่าหนึ่งหน่วยงาน โดยอาจกำหนดให้มีหน่วยประสานงานกลางในการรับเรื่องขออนุญาตทั้งหมด ก่อนส่งให้หน่วยงานวิชาการ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบประเด็นนี้ๆ หรือให้แต่ละหน่วยงานดำเนินการรับเรื่องในส่วนที่รับผิดชอบได้เอง โดยให้มีการประสานงานผ่านคณะกรรมการความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งกลไกหลักในการตัดสินใจส่วนใหญ่จะใช้รูปแบบที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย มีผู้แทนจากภาครัฐเป็นหลัก หน่วยงานหลักในการตัดสินใจ ได้แก่ คณะกรรมการกำกับโครงการระดับชาติที่มีหน้าที่กำกับดูแลนโยบายการดำเนินงานจัดทำกรอบงานแห่งชาติ ซึ่งทุกประเทศในเอเชียได้ ตั้งคณะกรรมการดังกล่าวแล้ว สำหรับในเรื่องการประเมินความเสี่ยง โดยทั่วไปกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานวิชาการ โดยคำแนะนำจากคณะทำงานที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีและวิชาการ ซึ่งบางประเทศได้กำหนดผู้แทนจากส่วนอื่นนอกเหนือจากภาครัฐอยู่ในคณะทำงานที่ปรึกษา บางประเทศได้ระบอบคอบประกอบของการประเมินความเสี่ยงไว้ในระบอบคอบและกำกับดูแลความปลอดภัยทางชีวภาพด้วย บางประเทศได้กำหนดข้อพิจารณาด้านเศรษฐกิจและสังคมไว้ ภายใต้เครื่องมือทางกฎหมายด้วย นอกจากนี้ในเรื่องของการมีส่วนร่วมของสาธารณชนที่สำคัญ ที่สุดในการจัดทำกรอบงานแห่งชาติ ได้แก่ การจัดทำให้มีการรับฟังความคิดเห็นของสาธารณะ ในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและสามารถนำไปปฏิบัติได้เมื่อจัดทำแล้วเสร็จ และให้ข้อเสนอแนะกลไกหรือในการ ขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางชีวภาพในระดับประเทศนั้น การนำข้อคิดเห็นของผู้ชำนาญการ มาใช้ในการพัฒนา และดำเนินงานกรอบงานแห่งชาติ และได้ให้ คำแนะนำในส่วนของการร่วมมือในระดับภูมิภาค อาทิ การแบ่งปันบุคลากรและห้องทดลอง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสาร และการเสริมสร้างศักยภาพจากระดับภูมิภาค โดยจำเป็น ต้องมีการขับเคลื่อนงานจากภายในประเทศ ด้วยการมีผู้เชี่ยวชาญของประเทศในการพัฒนากรอบงานแห่งชาติ และมีผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกสำหรับตรวจสอบและเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศ

หัวข้อ : ความก้าวหน้าการหารือเกี่ยวกับความรับผิดชอบและเยียวยา (Liability and Redress)
โดย ดร. เมธินี ศรีวิวัฒน์กุล

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร และน.ส.ดวงพร ณ ป้อมเพชร์ กองประมงต่างประเทศ กรมประมง สปรบสาละสลวย ได้ตั้งนี้ ตามที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพนั้น ประเด็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการชดเชยค่าเสียหาย เป็นหนึ่งในข้อตกลงของพิธีสารคาร์ตาเฮนา ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 27 ว่า ต้องมีการตกลงในเรื่องนี้ให้แล้วเสร็จในเดือนพฤษภาคม 2551 โดยประเทศไทย ได้จัดตั้งคณะทำงานในเรื่องดังกล่าวขึ้นมาชื่อวาระคณะทำงานเฉพาะกิจผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและ วิชาการด้านความรับผิดชอบและการเยียวยาตามบริบทพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ เพื่อจัดทำรายละเอียดของกฎเกณฑ์และขั้นตอนปฏิบัติ สำหรับความเสียหายเนื่องจากการเคลื่อนย้ายสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมข้ามแดน

ทั้งนี้ ได้มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง โดยหารือกันในหลายประเด็น ซึ่งประเด็นที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบโดยบุคคลหรือนิติบุคคล มีปัจจัยที่ควรคำนึงถึงเพื่อมุ่งซึ่งของทางสู่การรับผิดชอบและผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ประเภทของความเสียหาย สถานที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสียหายและผลกระทบที่คาดไม่ถึง การควบคุมการดำเนินการในการเคลื่อนย้ายสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม นอกจากนี้ที่ประชุมยังมีความเห็นแตกต่างในทางเลือกของช่องทางสู่การรับผิดชอบและเสนอทางเลือกเพิ่มเติมว่า หากผู้กระทำให้เกิดความเสียหายโดยตั้งใจและหรือประมาทควรเป็นผู้รับผิดชอบ ตลอดจน ได้หารือในเรื่องของ ข้อจำกัดของการรับผิดชอบ กระบวนการประกันเพื่อชดเชยค่าเสียหาย การตกลงข้อพิพาท สิทธิเรียกร้องการชดเชยความเสียหาย มาตรการสร้างเสริมขีดความสามารถให้แต่ละประเทศ ทั้งนี้ ประเด็นทางเลือกในร่างเอกสารส่วนที่ 4 - 11 ที่ผู้เข้าประชุมนำเสนอ มีดังนี้

- ส่วนที่ 4 การจำแนกประเภทของที่จะรับผิดชอบ พิจารณาทางเลือก
- ความรับผิดชอบของรัฐ ยังคงต้องพิจารณาเรื่องขอบเขตทาง แนวทางให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบ
- การรับผิดชอบส่วนบุคคล (ผู้ประกอบการ) ในการพิจารณา ต้องอาศัยปัจจัยอื่นร่วมด้วย ซึ่งอยู่ระหว่างการเสนอ และพิจารณา

ส่วนที่ 5 ข้อจำกัดของการรับผิด โดยพิจารณาทางเลือก ระยะเวลา และจำนวนเงินค่าเสียหายในการรับผิด

ส่วนที่ 6 กลไกความมั่นคงทางการเงิน พิจารณาทางเลือก การตั้งกองทุนที่อยู่บนพื้นฐานการบริจาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ กองทุนสาธารณะ หรือการผนวกกองทุนรัฐและกองทุนเอกชน

ส่วนที่ 7 การหาข้อยุติของการเรียกร้องค่าเสียหาย พิจารณาทางเลือก ระเบียบวิธีการระหว่างรัฐ ระหว่างประเทศ ระเบียบวิธีการบริหารจัดการ และระเบียบวิธีการพิเศษของศาล

ส่วนที่ 8 ผู้มีสิทธิเรียกร้อง พิจารณาทางเลือก ระดับของกฎข้อบังคับ ความแตกต่าง ระหว่างระเบียบวิธีการระหว่างประเทศกับระเบียบวิธีการของประชาชน ระดับของการเข้าร่วมในการเคลื่อนย้าย LMOs ข้ามพรมแดน และประเภทของความเสียหาย

ส่วนที่ 9 ประเทศที่มีไซภาคพิธีสาร พิจารณาทางเลือกและระเบียบวิธีการพิเศษที่เกี่ยวกับ LMOs ที่นำเข้ามาจากประเทศที่มีไซภาคพิธีสาร ได้แก่ ความตกลงทวิภาคีที่มีข้อเรียกร้องให้วาง มาตรฐานขั้นต่ำ

- ส่วนที่ 10 การเสริมสร้างสมรรถนะ พิจารณา 2 ทางเลือก
- การใช้มาตรการที่รับรองภายใต้พิธีสาร มาตรา 22 : การเสริมสร้างสมรรถนะ
- การจัดทำมาตรการเสริมเรื่องการเสริมสร้างสมรรถนะบนพื้นฐานของ ความต้องการ และลำดับความสำคัญในชาติ สำหรับการวางรูปแบบดำเนินการตามกฎระเบียบวิธีการในชาติว่าด้วยการรับผิดชอบและเยียวยา

- ส่วนที่ 11 การสรรหาเครื่องมือ พิจารณาทางเลือกใน 3 ประเด็น
- เครื่องมือที่ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย
- เครื่องมือที่มี 2 ขั้นตอน คือ ชั่วแรก จัดทำเครื่องมือที่ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายและประเมินผลกระทบจากนั้นพิจารณาจัดทำเครื่องมือที่มีผลผูกพันตามกฎหมายต่อไป
- เครื่องมือที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ทั้งนี้ ข้อเสนอทางเลือกทั้งหมดได้เปิดโอกาสให้ประเทศภาคีพิธีสาร สามารถเสนอเข้าไปได้ในระบบศูนย์เผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosafety Clearing - House ; BCH) ภายในเดือนพฤษภาคม 2551 โดยจะมีการนำเสนอผล และการเจรจาต่อรองในการประชุมว่าด้วยการรับผิดชอบและเยียวยาในครั้งต่อไป

หัวข้อ : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพเนื่องจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม พ.ศ.....
โดย อ. เศรษฐบุตร อิทธิธรรมวินิจ

การร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพเนื่องจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลง พันธุกรรม พ.ศ..... ต้องสอดคล้องกับพิธีสาร เพื่อกำหนดกรอบด้านกฎหมายในการควบคุมและดูแลการใช้ประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศหรือผลิตขึ้นในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นพืชและสัตว์ดัดแปลงพันธุกรรม โดยจะดำเนินการยกร่างให้เสร็จภายในปี 2550

หัวข้อ : (ร่าง) กรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศไทย
โดย นางเบญจวรรณ จารุพงษ์, นางสาวดารณี หมู่จรรยา, ดร. ว.นิตา กำเนิดเพชร, นางพวงทอง อ่อนละระ, นางสาวชาลินี คงสวัสดิ์ และนายนิพนธ์ เข็มสุภักดิ์

หลังจากที่ ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีพิธีสาร เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ทำให้มีข้อผูกพัน คือ สนับสนุนให้มีการป้องกันในระดับที่เพียงพอในเรื่องของความปลอดภัยในการเคลื่อนย้าย ดุล และใช้ประโยชน์สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมซึ่งเป็นผลมาจากเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ ที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งไม่อาจคาดการณ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

การจัดทำ กรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพภายใต้โครงการ การ จัดทำ กรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ (UNEP-GEF Development of the National Biosafety Frameworks for Thailand) ซึ่งโครงการ การ จัดทำ กรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความ ปลอดภัยทางชีวภาพนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ให้มีการปฏิบัติตามพันธกรณีของพิธีสารได้อย่างเหมาะสม
- สนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจส่งเสริมให้สาธารณชนทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีความเข้าใจมากขึ้น
- เพื่อกำหนดให้มีการใช้วิธีการตามหลักวิชาการในการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมข้ามเขตแดนต่อภาคอนุรักษ์ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

โดยกรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ หมายถึง ระบบที่รวบรวมกลไกและเครื่องมือต่าง ๆ ทั้งทางด้านนโยบาย กฎหมาย การบริหารจัดการและเทคนิควิชาการ ให้มาอยู่ด้วยกัน เพื่อดูแลให้เกิดความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ในการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม (Genetically Modified Organisms-GMOs หรือ Living Modified Organisms-LMOs) ทั้งนี้ (ร่าง) สารของประเทศไทย

ของรายงานกรอบงานแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ ประกอบด้วย สถานภาพปัจจุบันของเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อการพัฒนาและการค้า นโยบายความปลอดภัยทางชีวภาพแห่งชาติ การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพ ระบบและกลไกในการบริหาร จัดการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ การติดตาม ตรวจสอบและการบังคับใช้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสาธารณะซึ่งก็ขึ้นอยู่กับโอกาส การมีส่วนร่วม กลไกการมีส่วนร่วมในการยกย่อง กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ และการเสริมสร้างสมรรถนะของประชาชนในการตัดสินใจ

การนำผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมฟังการสัมมนามาใช้ในการปฏิบัติงาน

1. ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางชีวภาพและ สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมภายใต้พิธีสารฯ จากการเข้าเป็นภาคีพิธีสารฯ ของประเทศไทยครบหนึ่งปี เป็นการเพิ่มพูนและปรับทัศนคติทางด้านวิชาการให้สมบูรณ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น นับได้ว่าเป็นประโยชน์โดยตรงแก่เจ้าหน้าที่ ที่เข้ารับการประชุมทางวิชาการ
2. นำข้อมูลและข้อความคิดเห็นของนักวิชาการที่ได้จากการสัมมนา เก็บรวบรวมไว้ในฐาน ข้อมูล วิชาการเพื่อใช้ในการให้บริการข้อมูลทางวิชาการแก่สมาชิกรัฐสภา
3. ได้รับเอกสารทางวิชาการในรูปแบบเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ รับผิดชอบ เพื่อนำมา จำแนก วิเคราะห์ และเผยแพร่ในกระบวนนิติบัญญัติต่อไป นับได้ว่าเป็นประโยชน์โดยตรงแก่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในด้านการบริการวิชาการเพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้ที่เกี่ยวข้อง
4. เป็นการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสายงานวิชาการที่รับผิดชอบ และ ได้รับความสัมพันธ์ที่ดีกับนักวิชาการร่วมสาขาที่จะให้ความร่วมมือที่ต่อกันเป็นเครือข่ายวิชาการ นับว่ามีประโยชน์ในการปฏิบัติและประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในภายภาคหน้าต่อไป

∴ เอกสารประกอบ

-

∴ ผู้เข้าร่วม

1.นางพชรชาติ ทองแถม	วิทยากร 7 ว.
2.นางชนินดา จรุงโลงศิริชัย	วิทยากร 5

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
Webmaster: บุษราภรณ์ อัครนิธิยานนท์